

Arrest

**nr. 58 747 van 29 maart 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente Knokke-Heist, vertegenwoordigd door haar burgemeester.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 20 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Knokke-Heist van 20 oktober 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet, waarvan hierbij een kopie gaat.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 februari 2011.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 maart 2011.

Gelet op het arrest nr. 57 344 van 4 maart 2011 waarbij de debatten worden heropend en de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 16 maart 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LOOSVELT, die *loco* advocaat P. VAN LAER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat B. LANTSOGHT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

In het tussenarrest nr. 57 344 van 4 maart 2011 worden de debatten heropend en de partijen opnieuw opgeroepen te verschijnen op 16 maart 2011, teneinde de verwerende partij toe te laten de nodige gegevens naar voren te brengen, daar werd vastgesteld dat de Raad niet over voldoende gegevens beschikte om te oordelen over hetgeen de verzoekende partij in haar verzoek tot horen van 12 februari

2011 en ter terechtzitting van 2 maart 2011 met betrekking tot de laattijdigheid van haar beroep naar voren had gebracht.

Op 14 maart 2011 dient de verwerende partij met verwijzing naar voornoemd arrest een nota met opmerkingen en een administratief dossier in.

Er dient echter op gewezen te worden dat overeenkomstig 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) de verwerende partij de griffier, binnen de acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier bezorgt, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De Raad stelt ambtshalve vast dat de nota met opmerkingen buiten de voorgeschreven termijn van acht dagen werd ingediend. Per aangetekend schrijven van 2 december 2010 werd de verwerende partij in kennis gesteld van het verzoekschrift. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat zij dit schrijven op 3 december 2010 heeft ontvangen, zodat de laatste nuttige dag voor de indiening van de nota met opmerkingen 13 december 2010 was. De op 14 maart 2011 ingediende nota met opmerkingen is derhalve laattijdig. Er dient op gewezen te worden dat voornoemde tussenarrest van 4 maart 2011 slechts ertoe strekte de verwerende partij de kans te geven de nodige gegevens naar voren te brengen, maar niet kon begrepen worden als het toekennen van een nieuwe termijn om alsnog een nota met opmerkingen in te dienen.

Overeenkomstig artikel 39/59, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet wordt de buiten de termijn van 8 dagen ingediende nota met opmerkingen ambtshalve uit de debatten geweerd.

Met betrekking tot het administratief dossier, hetgeen net als de nota met opmerkingen buiten de voorziene termijn van acht dagen werd ingediend, wordt vastgesteld dat de Raad de hierin voorgebrachte stukken beschouwt als stukken die tegemoetkomen aan zijn vraag in voornoemd tussenarrest van 4 maart 2011 tot het voorbrengen van de nodige gegevens.

2. Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/57, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat het beroep bij de Raad moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

De termijn van dertig dagen bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Zoals reeds uiteengezet in arrest nr. 57 344 van 4 maart 2011, werd de bestreden beslissing blijkens de akte van kennisgeving ter kennis gebracht aan de verzoekende partij op 20 oktober 2010. Derhalve is 19 november 2010 de uiterste datum waarop de verzoekende partij een verzoekschrift tot nietigverklaring kon indienen. Er moet dus worden vastgesteld dat het op 20 november 2010 ingediende beroep laattijdig is (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144 929; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 416). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132 671).

Zoals eveneens aangegeven in voornoemd arrest van 4 maart 2011, stelde de raadsman van de verzoekende partij in zijn brief van 12 februari 2011 waarin de verzoekende partij vraagt gehoord te worden, dat de bestreden beslissing niet op 20 oktober 2010, maar op 22 oktober 2010 aan de verzoekende partij ter kennis is gebracht, dat enkel de zoon van de verzoekende partij op 20 oktober 2010 kennis nam van de bestreden beslissing en dat de verzoekende partij analfabeet is. Ter terechtzitting van 2 maart 2011 herhaalde de raadsman van de verzoekende partij dat de kennisgeving niet op 20, maar op 22 (oktober 2010) plaatsvond en dat de verzoekende partij niet kan lezen. De verwerende partij stelde zich te gedragen naar de wijsheid.

Ter terechtzitting van 16 maart 2011 heeft de verzoekende partij de kans gekregen de door de verwerende partij in navolging van voornoemd arrest van 4 maart 2011 bijgebrachte stukken in te kijken. Zij stelt vervolgens echter dat deze stukken geen uitsluitel geven en zich derhalve te gedragen naar de wijsheid. Ook de verwerende partij stelt opnieuw zich naar de wijsheid te gedragen.

Er wordt vastgesteld dat uit de bijkomende gegevens die de verwerende partij heeft verstrekt, blijkt dat de verwerende partij de bestreden beslissing van 20 oktober 2010 reeds op 21 oktober 2010 heeft doorgefaxt naar de Dienst Vreemdelingenzaken. De bewering van de verzoekende partij als zou de kennisgeving van de bestreden beslissing slechts op 22 oktober 2010 hebben plaatsgevonden, bewering die de verzoekende partij zelf niet staft, vindt dan ook geen steun in en wordt zelfs tegengesproken door de bijkomend bijgebrachte gegevens, daar het niet aannemelijk is dat de verwerende partij, de gemeente Knokke-Heist, een door haar genomen beslissing die echter nog niet aan diegene die het voorwerp van de beslissing uitmaakt, *in casu* de verzoekende partij, ter kennis werd gebracht, reeds zou overmaken aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien dient te worden vastgesteld dat op de akte van kennisgeving van de bestreden beslissing, daar waar de vreemdeling normaal gezien dient te handtekenen, uitdrukkelijk handgeschreven is aangegeven "*kan niet tekenen*" en daaronder een gestempeld "*Vrijgesteld*" is aangebracht, hetgeen erop wijst dat de verzoekende partij bij de kennisgeving op 20 oktober 2010 heeft aangegeven dat zij in de onmogelijkheid is de bestreden beslissing te handtekenen. Het feit dat men niet kan tekenen of weigert te tekenen, verhindert niet dat men kennis heeft gekregen van de inhoud van de bestreden beslissing en dat de kennisgeving op de datum aangegeven in de akte van kennisgeving is gebeurd. Ook het feit dat de verzoekende partij niet zou kunnen lezen, verhindert niet dat zij kennis kan krijgen van de bestreden beslissing. Zij dient immers de nodige maatregelen te nemen opdat zij de beslissingen die haar betreffen, inhoudelijk kan kennen. De verzoekende partij geeft zelf aan dat zij zich laat bijstaan door haar zoon, bij wie zij verblijft en waar zij keuze van woonplaats heeft gedaan. Bijkomend kan er nog op gewezen worden dat het feit dat de verzoekende partij niet zou kunnen lezen of schrijven haar in het verleden niet verhinderd heeft een aankomstverklaring te verkrijgen en op 31 mei 2010 een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in te dienen.

Gelet op het voorgaande dient dan ook te worden aangenomen dat de bestreden beslissing daadwerkelijk, zoals blijkt uit de akte van kennisgeving, op 20 oktober 2010 aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht.

De verzoekende partij heeft met haar betoog zodoende geen tegenbewijs aangebracht waaruit overmacht zou kunnen blijken. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Het beroep is bijgevolg laattijdig ingesteld. Ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. C. BAMPS,
dhr. M. DENYS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS